

60 anys de música i ball dels Júniors

Amposta FMA

De ben segur que vostè, lector, els haurà vist alguna vegada a sobre d'un escenari. Envolats de micròfons, altaveus, llums, trompetes, teclats o guitarras. En una festa major, una celebració important, o en un concert d'aquells que, al final, s'acaben recordant. I és que des de fa 60 anys, l'orquestra ebrenca Júniors gaudix i fa gaudir de la seua música arreu del territori català, i també al País Valencià o a l'Aragó. **"Seixanta anys són molts anys, és un llarg recorregut del qual hem d'estar orgullosos"**, explica al SETMANARI l'EBRE el gerent del grup, Ramon Gil. Per a celebrar, recordar i emfatitzar esta llarga trajectòria, este dissabte a l'Auditori de la Unió Filarmònica d'Amposta, l'orquestra protagonitza l'acte Júniors l'espectacle: *Seixanta anys d'emocions*, un homenatge al camí recorregut, a les emocions viscudes durant tots estos anys i, sobretot, a totes les persones que n'han format part.

"Serà un espectacle diferent: òbviament, el protagonisme el tindrà l'orquestra i la música dels Júniors, però hi haurà un to i una part teatral important, amb un guió marcat", continua Gil, que preferix no desvetllar més detalls de l'actuació que tindrà dos representacions el mateix dissabte: una a les sis de la tarda i l'altra a les deu de la nit. **"Portàvem temps volent preparar alguna cosa gran, i ara ho hem aconseguit. A més, cal destacar la presència del director escènic Jordi Princep, que s'ha encarregat de perfilar el projecte"**, apunta. La primera representació, doncs, es farà a Amposta -el preu és de 6 euros-, però el projecte té un format que permetria protagonitzar-lo també en altres lo-

L'orquestra ebrenca celebra este dissabte a la Fila d'Amposta un espectacle especial per a celebrar el seu 60è aniversari i homenatjar el grup

calitats del territori.

SOBREVIURE TANTS ANYS Quan parla de tot plegat, a Ramon Gil se'l nota eufòric. **"Que per què s'havia**

de fer este espectacle? Molt fàcil: per a homenatjar els Júniors... els músics, els cantants, els tècnics i també el públic, que sense ell res hauria estat possible", reitera. Ex-

plica que sobreviure durant tantes dècades no és fàcil per a una orquestra i més avui en dia. De fet, si no és l'orquestra més antiga de Catalunya seria una de les que més.

"La clau d'aguantar tant de temps crec que ha sigut ser una família. Recordo que quan vaig entrar als Júniors, em van dir que això era una família, que aquí tots érem iguals. Quan s'aconsegueix esta complicitat tot és molt més fàcil, tant a sobre de l'escenari com a fora", recalca Gil. **"En qualsevol grup és important... quan hi ha moltes actuacions passem moltes hores junts i saber conviure i entendre's és bàsic perquè després tot acabe sortint bé"**.

També és bàsic tenir una idea definida, una manera de fer característica. Des del 1958, este grup de música ha tingut molt clar que el seu principal objectiu ha sigut fer ballar el públic. **"Som una orquestra de ball i, per tant, hem de fer ballar la gent"**. Això sí, apunta Gil, si s'oferix espectacle en tots els sentits, molt millor. Des dels inicis, 42 músics s'han vestit amb la roba dels Júniors i han pujat a l'escenari. **"Després de tants anys no és un nombre elevat i això crec que també ha sigut important: mantenir una base, una estabilitat, una manera de viure la música..."**. Malgrat això, el mateix Ramon Gil recorda que, en este ofici, és importantíssim no deixar d'innovar, de millorar, de buscar alternatives. **"Mai hem deixat d'estudiar novetats... en la part musical, però també en la posada en escena, perquè sempre cal estar al dia i mai donar-se per satisfets"**. Potser per este motiu, els Júniors continuen estant ara més vius que mai, i el fet més significatiu que ho demostra és que l'endemà de la celebració de Júniors de l'espectacle *Seixanta anys d'emocions*, l'orquestra ja té una actuació programada. **"Això no para"**, diu, rient, Ramon Gil. ■